

OCULI – Stále upírám své oči k Hospodinu (Ž 25,15)

Biblická čtení:

2Mojžíšova 17,3-7: Lid tam žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Vyčetli: „Proto jsi nás vyvedl z Egypta, abys nás, naše syny a stáda umořil žízní?“ Mojžíš úpěl k Hospodinu: „Jak se mám vůči tomuto lidu zachovat? Tak tak že mě neukamenují.“ Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vyjdi před lid, vezmi s sebou některé z izraelských starších. Také hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, si vezmi do ruky a jdi. Já tam bude stát před tebou na skále na Chorébu. Udeříš do skály a vyjde z ní voda, aby lid mohl pít.“ Mojžíš to udělal před očima izraelských starších. To místo pojmenoval Massa a Meriba (to je Pokušení a Svár) podle sváru Izraelců a protože pokoušeli Hospodina pochybováním: „Je mezi námi Hospodin, nebo není?“

Římanům 5,1-8: Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, neboť skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti. V ní stojíme a chlubíme se nadějí, že dosáhneme slávy Boží. A nejen to: chlubíme se i utrpením, vždyť víme, že z utrpení roste vytrvalost, z vytrvalosti osvědčenost a z osvědčenosti naděje. A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán. Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné. Sotva kdo je hotov podstoupit smrt za spravedlivého člověka, i když za takového by se snad někdo odvážil nasadit život. Bůh však prokazuje svou lásku k nám tím, že Kristus za nás zemřel, když jsme ještě byli hříšní.

Jan 4,5-42: Na té cestě přišel k samařskému městu jménem Sychar, v blízkosti pole, jež dal Jákob svému synu Josefovi; tam byla Jákobova studna. Ježíš, unaven cestou, usedl u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přichází samařská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: „Dej mi napít!“ - Jeho učedníci odešli předtím do města, aby nakoupili něco k jídlu. - Samařská žena mu odpoví: „Jak ty jako Žid můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?“ Židé se totiž se Samařany nestýkají. Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou.“ Žena mu řekla: „Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká; kde tedy vezmeš tu živou vodu? Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda.“ Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“ Ta žena mu řekla: „Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu.“ Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a přijď sem!“ Žena mu řekla: „Nemám muže.“ Nato jí řekl Ježíš: „Správně jsi odpověděla, že nemáš muže. Vždyť jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu.“ Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha na této hoře, ale vy říkáte, že místo, na němž má být Bůh uctíván, je v Jeruzalémě!“ Ježíš jí odpoví: „Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte; my uctíváme, co známe, neboť spása je ze Židů. Ale přichází hodina, ano, již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctíli. Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě.“ Žena mu řekla: „Vím, že přichází Mesiáš, zvaný Kristus. Ten až přijde, oznámí nám všechno.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem to – ten, který k tobě mluví.“ Vtom přišli jeho učedníci a divili se, že rozmlouvá s ženou. Nikdo však neřekl, „nač se ptáš?“ nebo „proč s ní mluvíš?“ Žena tam nechala svůj džbán, odešla do města a řekla lidem: „Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem dělala. Není to snad Mesiáš?“ Vyšli tedy z města a šli k němu. Mezitím ho prosili jeho učedníci: „Mistře, pojez něco!“ On jim řekl: „Já mám k nasycení pokrm, který vy neznáte.“

Učedníci si mezi sebou říkali: „Přinesl mu snad někdo něco k jídlu?“ Ježíš jim řekl: „Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonal jeho dílo. Neříkáte snad: Ještě čtyři měsíce a budou žně? Hle, pravím vám, pozvedněte zraky a pohledte na pole, že již zbělela ke žni. Již přijímá odměnu ten, kdo žne, a shromažďuje úrodu k věčnému životu, aby se společně radovali rozsévač i žnec. Přitom je pravdivé rčení, že jeden rozsévá a druhý žne. Já jsem vás poslal, abyste žali tam, kde jste nepracovali. Jiní pracovali a vy v jejich práci pokračujete.“ Mnoho Samařanů z onoho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila: „Všecko mi řekl, co jsem dělala.“ Když k němu ti Samařané přišli, prosili ho, aby u nich zůstal. I zůstal tam dva dny. A ještě mnohem víc jich uvěřilo pro jeho slovo. Oné ženě pak říkali: „Teď už věříme ne pro to, cos nám ty o něm řekla; sami jsme ho slyšeli a víme, že toto je opravdu Spasitel světa.“

Je mezi námi Hospodin, nebo není?

Izrael vyšel z egyptského otroctví. Lid prošel na té dlouhé cestě mnohými krizemi. Někteří dokonce říkali, že to bylo lepší v Egyptě, než na poušti. Setkáváme se v církvi s něčím podobným? Nepřepadají nás někdy pochybnosti? Otázka naplněná pochybováním „Je mezi námi Hospodin, nebo není?“

Kdekoli jsou dva nebo tři, tam já Hospodin jsem vprostřed Vás. Nesoustředme se na počty, kolik nás pro pochybnosti odpadlo, ale vnímejme, že Pán je mezi námi. Byl s Izraelci, ale oni o tom pochybovali, pokoušeli ho svou nedůvěrou a nevěrou. Je také s námi, vždyť to zaslíbil.

Nenechme místo roztržkám, svárům mezi sebou, ale překonávejme je službou, citlivostí, trpělivostí, moudrostí danou Božím Duchem a obětavostí. Nepochybujme o poslání naší církve, Pán Ježíš nám nabízí pramen čisté, živé vody; na mnohých místech v církvi jsou už její účinky vidět. (Někdy jsou účinky vidět rychle, jako v rozhovoru Ježíše s ženou.)

Dokonce svého vůdce tak tak že neukamenovali. Je nám to varováním, abychom zvažovali, jak se chováme ke svým vůdcům, pastýřům? Dokážeme jim připravovat bezesné noci, bezvýchodné situace.

Jaké jsou naše zkoušky? Zmíním jen jednu:

Posuzování až necitelné odsuzování a chuť trestat, ačkoli to nepřinese žádný pozitivní výsledek. Přemáhejme tu zkoušku tím, že pomůžeme těm, kteří jsou v opravdové nouzi.

